

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)
SSN Waldemar Płóciennik (sprawozdawca)
SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 22 października 2024 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radziejowie

z dnia 20 lipca 2023 r., sygn. akt II K 45/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w
Radziejowie do ponownego rozpoznania.**

Waldemar Płóciennik

Andrzej Tomczyk

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lipca 2023 r., sygn. akt II K 45/23, Sąd Rejonowy w Radziejowie uznał K. K. za winnego popełnienia w dniu 23 stycznia 2023 r. w

miejsowości B., gm. O. przestępstwa kradzieży z włamaniem, które zakwalifikował z art. 279 § 1 .k.k. i za to podstawie wskazanego przepisu, po zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na mocy art. 35 § 1 k.k. na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 godzin miesięcznie. Wyrok ten zawierał również rozstrzygnięcia o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie, o zwrocie na rzecz oskarżonego dowodu rzeczowego i o kosztach.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się 28 lipca 2023 r.

Kasację od opisanego wyroku wywiódł na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny, który wskazał, że zaskarża wyrok „w zakresie orzeczenia o karze” i zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., poprzez zastosowanie przepisu art. 37a § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu K. K. , na jego podstawie kary 10 miesięcy ograniczenia wolności za przypisane mu przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., w sytuacji, gdy przepis ten może być stosowany tylko w odniesieniu do przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, podczas gdy czyn spenalizowany w art. 279 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat”. Odwołując się do tego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Radziejowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skazanemu K. K. przypisano popełnienie występkę zakwalifikowanego z art. 279 § 1 k.k. Opisane w tym przepisie przestępstwo kradzieży z włamaniem zagrożone jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Rozstrzygając o karze, Sąd powołał się na wskazany przepis oraz odwołał się do regulacji z art. 37a § 1 k.k. i w konsekwencji wymierzył skazanemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Tymczasem przepis art. 37a § 1 k.k., w wersji obowiązującej w dacie popełnienia czynu stanowił, że jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności

nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą niż od 100 stawek dziennych, jeżeli jednocześnie orzeka środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek. Pomijając fakt, iż Sąd nie orzekł żadnego z wymienionych środków ani przepadku, zauważyć należy, iż zastosowanie regulacji zawartej w omawianym przepisie w ogóle nie było możliwe przy zastosowanej kwalifikacji prawnej z art. 279 § 1 k.k. Wprawdzie kradzież z włamaniem w typie podstawowym zagrożona jest wyłącznie karą pozbawienia wolności, lecz górny próg zagrożenia ustawowego przekracza wskazaną w art. 37a § 1 k.k. granicę 8 lat pozbawienia wolności. Wymierzenie skazanemu kary ograniczenia wolności wiązało się więc z rażąco obrażą prawa materialnego, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

W świetle powyższych uwag podniesiony w kasacji zarzut ocenić należało jako oczywiście zasadny, co umożliwiło uwzględnienie wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Pociągnęło to za sobą konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku, lecz jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, bowiem tak zakreślono w kasacji zakres zaskarżenia, co koresponduje zresztą z treścią postawionego zarzutu, i przekazania sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w Radziejowie do ponownego rozpoznania. W toku ponownego postępowania Sąd będzie zobowiązany do uwzględnienia powyższych uwag oraz respektowania obowiązującego prawa.

[J.J.]

[ms]

Waldemar Płóciennik

Andrzej Tomczyk

Eugeniusz Wildowicz